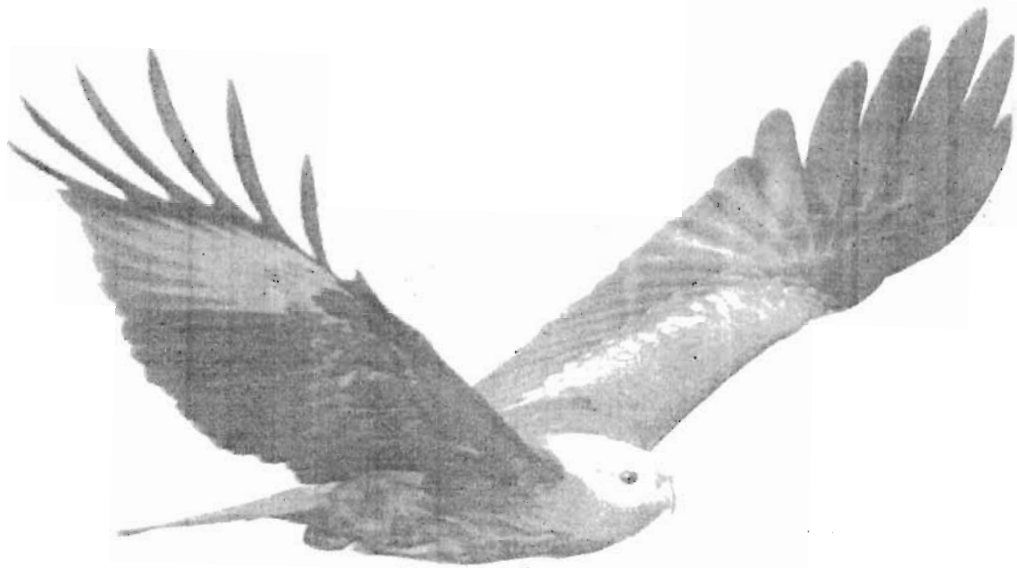

ปีกแห่งชีวิต

ล ขำหน้าหนาวที่ไร ผมจำต้องแบกเลนส์หนักๆ ไปถ่าย ภาพนกอพยพแถวสมุทรสาคร สมุทรสงคราม และ เพชรบุรีทันที ที่ไปย่านนี้ก็เพราะเป็นย่านที่มี “นก อพยพ” มากันมาก เพชรบุรีน่าจะเป็นจังหวัดที่นกมา อาศัยหากินหาอยู่และแพร่พันธุ์มากเป็นพิเศษ เพราะ นอกจากเป็นเส้นทางเดินของนกทะเลแล้ว ก็ยังมี “นกบก” ที่นิยมกินหนอนมาอยู่ที่ “ป่าแก่งกระจาน” นับร้อยชนิด พันธุ์อีกด้วย

ทริปนี้ไม่ได้พาไปที่แก่งกระจานหรอกครับ แต่ไปดูนก เหยี่ยว นกอินทรีบินว่อนที่หนองปลาไหล หนองปลาไหล เป็นชื่อหมู่บ้านครับ ขึ้นอยู่กับอำเภอของเพชรบุรี บริเวณนี้ มีนกออินทรี เหยี่ยวและแร้งหิมาลัยมาลงนานนับสิบๆ ปีมาแล้วแต่คนเพิ่งจะรู้ทุ่งนาหนองปลาไหลเป็นที่รู้จักของคุณ เอาเมื่อ 3-4 ปีที่ผ่านมา เพราะมีนักดูนก นักถ่ายภาพนก

(ไม่แน่ใจว่ามีคนซื้อนกมาด้วยหรือไม่) แท้กันมาดู

ไม่กี่วันที่ผ่านมา จังหวัดก็จัดงานดูนกกันที่นี่ แต่ผมติด ไปช่วย สำนักงาน ททท.อุดรฯ เขาไปรอโมด “บัวแดง” ที่ หนองหาน อุดรธานี เลยไม่ได้ไปร่วมงานกับเขา ทั้งๆ ที่ อยากไปดูแร้งหิมาลัยและอินทรีที่หนองปลาไหลใจจะขาด คิดว่าหลังจากกลับจากอุดรแล้วค่อยมาก็ได้

มีโอกาสมื่อดนอาทิตย์ที่ผ่านไป ผมก็เลยชวนน้องช่าง ภาพไปดูตั้งแต่เช้า แต่ด้วยความไม่ชำนาญพื้นที่และเข้าใจ ธรรมชาติของนก ผมก็เลยไม่รู้จังหวะในการเข้าทำ (ถ่ายรูป) เลยอาศัยรูปของอาจารย์นิคม ช่างภาพเมืองเพชรเขา เอามาให้ท่านผู้อ่านดู

เหตุที่นกตระกูลนี้มีมากในบริเวณนั้นก็เพราะมันมี อาหารอย่างพวก “หนูนา” เยอะครับ หนูนาบ้านเราก็คงมี ที่นี้ที่เดียว ที่อื่นก็มีมากมาย อย่างเช่นที่สุพรรณบุรี อ่างทอง

เหยี่ยวแดงในกรงของชาวบ้าน

เหยี่ยวที่ทุ่งหนองปลาไหล

ราชบุรี อุทัยธานี ฯลฯ ผู้เชี่ยวชาญบอกว่านี่เกี่ยวข้าวแล้ว ก็ไม่ได้ทำนาต่อ คงทิ้งนาให้ร้างเอาไว้แบบดั้งเดิม ประกอบกับเป็นเส้นทางบินของนกชนิดหนึ่งไปออสเตรเลีย (ด้วยการเกาะเส้นบินระหว่างทะเลกับบก) และเป็นที่ราบที่มันสามารถลงมาหาอาหารได้ง่าย (ต่างกับที่อื่นที่มีแต่สวนยางและเขาสูง) มันจึงลงมาให้เห็นเยอะ

ดังนั้น ผมจึงไม่แปลกใจว่าทำไมนกอินทรี นกเหยี่ยวอพยพเหล่านี้จึงไม่ไปกิน “หนูนา” ที่ “หนูท้อป” เอ๊ย! หนูนาที่สุพรรณซึ่งมีอยู่มากมาย ที่นกมันไม่ไปลงก็เพราะนาสุพรรณไม่เคยว่างน้ำเลย หลังจากที่เราข้าวแพงขึ้น และมีคนอย่างคุณบรรหารที่สามารถบันดาลให้น้ำจากเจ้าพระยาไหลเข้าสุพรรณได้ทั้งปี ข้อพิวจน์ก็คือในการบินบอลลูนไปกับเพื่อนฝูงครั้งหนึ่ง เราหาพื้นที่อื่นได้ที่หน้ามังกรยักษ์ แต่เราลงไม่ได้เลยตลอดระยะเวลา 2 ชั่วโมง

ทั้งๆ ที่เป็นหน้าแล้ง ท้ายสุดก็ต้องไปลงที่คันคลองชลประทาน ซึ่งแคบนิดเดียวด้วยความทุลักทุเล

หนูนาที่นี้แม้จะถูกดักเอาไปขายแพงๆ ให้นักนิยมกินหนูด้วยราคากิโลกรัมละ 150-170 บาททุกวันแล้วก็ตาม แต่หนูก็ยังมิให้คนโอบกอดอีกมาก ที่มากก็เพราะแม่หนูออกลูกแต่ละครั้งก็ไม่ต่ำกว่าสิบตัว ปีหนึ่งๆ “โรงงานผลิตลูก” ของแม่หนูทำงานได้หลายครั้ง หนูจะไม่ท่วมทุ่งได้อย่างไร ยิ่งเมืองไทยทำนากันปีละหลายๆ ครั้ง มันจึงหมายความว่าอาหารหนูมีเพิ่มขึ้นตามจำนวนครั้งของการทำนาของเรานั่นเอง กินก็แล้ว เบื่อยากก็แล้ว หนูไม่หมดไปสักที ศัตรูตามธรรมชาติอย่างงู (ออกลูกน้อยกว่าหนู) ถูกล่าส่งต่างประเทศมากเท่าใด หนูก็มากขึ้นกว่าหลายเท่า เพราะงูกินหนูได้หลายตัวนั่นเอง

ผมเพิ่งไปดูเขาคณูทัยธานีเขาล่าหนูนาตัวเบ้งๆ มาขาย หนูตัวหนึ่งก็เกือบ 1 กิโลกรัมแล้วครับ ราคาขายที่ข้างทางสุพรรณก็ 170 บาทต่อกิโล แพงกว่าราคาหมูเนื้อแดงเสียอีก ขนาดกินไปมากอย่างนี้ทั้งเหยี่ยว ทั้งอินทรี ยังมา แสดงว่าประเทศเรามีอาหารให้มันกินมาก ผมแปลกใจอยู่อย่างเดียวว่าประเทศเรามีอาหารมากมายเหลือเฟืออย่างนี้ ราคาข้าวในตลาดโลกก็แพงมาก เพราะทั่วโลกเจอน้ำท่วม เจอวิกฤตทางด้านอาหารมากมาย แต่ทำไมคนไทยส่วนใหญ่จึงจนนักจนหนาหลังจากสำเร็จการศึกษาการเมืองมา ท้ายสุดผมจึงรู้ได้ว่า เพราะการเมืองการปกครองของเรานั่นเองที่ทำให้การเฉลี่ยรายได้แห่งชาติเกิดขึ้นอย่าง “เป็นธรรม” นก งู หนู แมว ฯลฯ ซึ่งอาศัยแผ่นดินนี้หากิน จึงรับผลกระทบของการปกครองไทยไปด้วยปริยาย

ผมเอารูปภาพนกที่หนองปลาไหลมาให้ท่านผู้อ่านได้ชื่นชม ขณะเดียวกัน “ทุ่งน้ำ” แควบางตะบูน แควเขาตะเคราก็มีคนนำมามาบริโภคอาหาร

ให้เรารู้ เพื่อว่าอาทิตย์นี้ท่านว่างไปเที่ยว ลองขับไปตามเส้นทางสมุทรสงคราม-หาดเจ้าสำราญ ซึ่งเป็นถนนสร้างไว้อย่างดีดู ถ้าขยันชอกแซ็กก็เข้าเขาตะเครา-หนองปลาไหล ท่านก็จะเจอนกน้ำนกบกมากมายหลายชนิด ขยับเข้าไปอีกหน่อยก็ขึ้นแก่งกระจาน นอนดูทะเลหมอกและมีเสื้อคืนหนึ่ง แล้วลองดูนกตอนกลางวันก็ได้ มันกำลังมาเลยครับ! *

นกกาน้ำบนเกาะเล็กๆ ในทุ่งน้ำของชาวบ้านย่านเขาตะเครา

แร้งทมิฬมาดบินลงที่ทุ่ง
หนองปลาไหล

อินทรี

แย่งปลา

กมว : ตั้ง ภาชนะ

โฉบ

พระอาทิตย์ยามเย็นที่เขาคะเควรา

